

Оле Затвори очишки

по Ханс Кристиан Андерсен
Илюстрации: Ана Григориев

Никой на света не знае толкова приказки, колкото Оле Затвори очички. Как умее да разказва само!

Вечер Оле Затвори очички тихичко се качва по стълбите, без никой да го чуе, защото стъпва само по чорапки. Докато децата вечерят, той полекичка отваря вратата. След това им пръсва в очите малко сладко мляко, клепките им се притварят и децата не могат да го видят. Тогава Оле Затвори очички застава зад тях и духва във вратлетата им. От дъха му не боли, само главите на децата натежават ли, натежават. Оле Затвори очички не им мисли злото, иска само да си лежат мирно в креватчетата. Така може да им разказва чудни приказки.

Когато децата заспят, Оле Затвори очички сяда до тях на леглото. Облечен е много хубаво и носи копринено наметало в необичайни цветове. Когато се обърне, то прелива в зелено, червено и синьо. Под мишниците си крие два чадъра. На единия има картинки и него Оле Затвори очички отваря над добрите деца. Така те цяла нощ сънуват най-хубави сънища. На другия чадър няма картинки. Него Оле Затвори очички отваря над непослушните деца и те спят дълбоко, ала не сънуват нищо.

